

junij 2017

Atlantik 2017

Bermuda

1. junij 2017, četrtek

St. Georges Town

Slabo sem spal. Tuhtal sem vse od plana C (plan B je itak že v špilu odkar mi ne dela glavni inverter) do plana G. Problem je tudi, ker na tem koncu sveta ne poznajo 230V, ampak 115V. Če kupim en prenosni agregat, ga (razen na Mali, ki je unisex glede napetosti) nimam več kje uporabljati. Z zoro se torej lotim razstavljanja globokega lockerja in desnega spoilerja in prebijem do generatorjevega inverterja. Odprem in upam, da bo kaj za očistiti in zalotati. Pa ni nič. Elektronika je taka, kot je prišla na svet iz tovarne. Izgleda kot nova.

Jasno, da sem že včeraj zaprosil za pomoč v domače loge. In skupaj se danes lotiva zadeve. Dušan misli, jaz šraufam. Vsak naj počne tisto, kar zna. Vse žive možnosti sva pretuhtala, pa nič našla. Edina logična razlaga je "false alarm". No, če sem pošten, obstaja še bolj logična in celo znanstveno dokazana razlaga. Bermudski trikotnik. Kakorkoli, ko ignoriram alarm (in izklopim piskanje, da mi ne para živcev), vse deluje normalno. Ali res?

Vode sva naredila dovolj za na pot, baterije so polne, zarpe imava, fotke so uploadane v dnevnik in čas je, da s poldnevno zamudo le kreneva na pot. Če bova predolgo mencala, naju ujame fronta naslednji teden. Če bova dovolj hitra, ji uideva v anticiklon in potem po fronti mirno odplujeva na Azore. No, če se vmes napoved ne spremeni. Ko smo ravno pri vremenu, danes se je uradno odprla sezona hurikanov. Čeprav je en že bil sredi aprila...

Proti Azorom

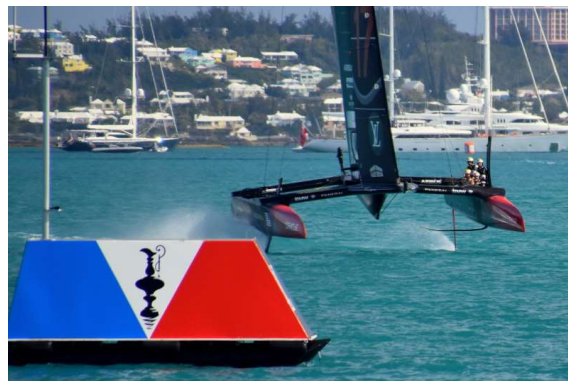
mestni park v St. Georges

pa še ena stara stavba v mestu

big tall ships

pa še ena iz americas cup....in za danes je dovolj ... sedaj naložila še za zadnji teden fotke in gremo ... sedaj cca 14 dni samo morje in morje ...upam, da bova imela ugodno vreme in prijetno morje ..

Atlantik 2017

Atlantik

2. junij 2017, petek

Bermuda - Azori (1. dan)

Danes mineva natanko 6 let, odkar je Mala zapustila Slovenske vode. 58.000 milj je preplula v tem času, skoraj 10.000 vsako leto. To je precej. Ves čas sem jo poskušal ohranjati v dobri kondiciji in mislim, da mi je to bolj ali manj tudi uspevalo. Celo Bermudski trikotnik smo složno premagali brez vidnejših težav.

In, ko smo ravno pri bermudskem trikotniku, Bermuda nama je bila zelo všeč. Eden lepših otokov v zadnjem času. Obupno drag otok, sicer, vendar po merilu "value for money" sploh ne tako slab. Vse je bilo urejeno, vse umirjeno, vse na primerno visokem nivoju. Precej boljše razmerje, kot na primer St. Lucija, kjer so bile cene tudi astronomske, pa za svoj denar človek ni nič dobil (razen razlupane okolice, polne smeti in z rumom zafiksanih domačinov). Nasploh je bila izbira poti preko TCI, Bahamov in Bermude dobra izbira in, kot berem druge, precej boljša kot najprej načrtovan obisk Srednje Amerike.

Včeraj sva torej ob treh popoldan izplula, smer Azori. Vedel sem, da je ena nemška 32 čoveljska barka izplula dopoldan, nisem pa vedel, da so tik pred nama in da so tudi malo za nama izpluli še drugi. Dvajset milj od Bermude tako naštejemo šest jadrnic v najini okolici. Na vsega nekaj milj! Kaj smo v regati? Glede na klic iz Bermuda Radio, mislim, da nihče ni vedel za ostale, kajti oblasti so nam vsem zaželele srečno plovbo in nas obvestile, da smo v skupini in se lahko medsebojno pokličemo, če bo kdo potreboval pomoč. V taki gužvi nisem plul še nikoli. Spanja bi bilo manj, kot običajno, ko sva na morju sama, če ne bi bili na srečo končno le v 21. stoletju. Vse barke so bile opremljene z AIS, kar precej olajša stražo. Nekateri se odločimo za južno in daljšo pot, nekateri gredo bolj proti severu, po krajši in bolj prevetreni poti. Ko se zdani, je Mala ostala sama. Ponoči sva jih med spanjem vse prehitela. No, ne midva, Mala jih je. Midva sva spala.

Dan je lep, vetra je od sinoči ravno prav, 3-4 Bf, polkrma. Celo tok nama pomaga. Ej, ko bi tako bilo do cilja! Če bo še kak dan tako, bom mogoče celo smel loviti ribe...

3. junij 2017, sobota

Bermuda - Azori (2. dan)

Vetra je bilo ponoči dovolj, celo preveč, 5 Bf, polkrma. Za mirno spanje pošteno skrajšam obe jadri in Mala napreduje proti anticiklonu s povprečno šest in pol vozli. Veter se pozna na valu. Postalo je malo manj prijetno - vala je proti jutru že slab meter (plus oceanski swell, jasno). Odločitev, da ne plujeva previsoko je zaenkrat pravilna, ne glede na to, da bova naredila sto-ali-toliko milj več, kot če bi se držala severno od great circle rute. Bolj kot bi šla proti severu, več vetrnega vala bi imela in tam okoli 40 N bi ga bilo že preko dveh metrov. Ni še nevarno, postane pa moteče. Za Malo (in ostale podobne barke) so valovi z boka preko šest ali sedem metrov so lahko zelo nevarni - prav lahko jo obrnejo na glavo. Na srečo so taki valovi možni le na oceanih in pri trajajočih orkanskih vetrovih. V take vetrove mi ne pojdemo. In, od Slovencev, razen enega, ki se je podal na 60 S, mislim, da jih na srečo še nihče ni videl od blizu. Razen v domišljiji ob pijači v marinski restavraciji, seveda...

Popoldan veter pade nazaj na 4 Bf, val na nekaj deset centimetrov in plovba je ponovno prijetna. Ladijska kuhinja obratuje s polno paro. Po napovedi bo tako še celo noč, potem nas bo prešlo polje visokega zračnega pritiska in s tem povezana brezvetrja. Nekaj dni bo tako, potem pa spet prijeten veter. No, če se vmes kaj ne spremeni...

4. junij 2017, nedelja**Bermuda - Azori (3. dan)**

Nič kaj bistvenega se ni spremenilo. Ponoči in zjutraj sva imela lep, konstanten veter, 4 Bf, polkrma. Prijetno spanje, torej. Pozno dopoldan pa naju ujame frontica, ki opere sol z Male ter vrti krmni veter toliko, da moram večkrat narediti gib in premetati jadra iz enih na druge uzde. Na srečo je to sredi dneva. Če že mora biti fronta, naj naju preide takrat, ko moram itak nekako ubiti čas. Dan je hitro minil. No, po nekaj urah je škropenja konec, s tem pa tudi vetra (ok, vzrok in posledica sta obrnjena). Popoldan vključim motor in pospravim jadra, ki nemočno opletajo v še vedno prisotnih valovih. A ne za dolgo. Veter se po nekaj urah spet pojavi. Ko bi vsaj trajal do jutra, da bi lahko mirno spala!

Spet se spraviva v kino. Po dolgem času gledam zanimiv film, posvečen matematiku. Običajno so posvečeni dolgočasnim in izpetim temam o tolovajih in žandarjih ali pa limonadastih skokih preko plota. Sva že pri črki T prve mape (od štirih) na prvem (od treh) diskov. Kmalu, morda celo letos, bova priklopila drugi disk.

Po gužvi prvo noč, je zadnje dni morje bolj ali manj prazno. Ladjo ali dve na dan zaznajo instrumenti, jaz nisem videl še nobene.

5. junij 2017, ponedeljek**Bermuda - Azori (4. dan)**

Veter je bil z nama! Zvečer je bil sicer čista krma 3-4 Bf in obešena je ostala le genova. Hitrost je temu primerna. No, počasnost je temu primerna. S krmnim vetrom in enim jadrom Mala pač ne gre prav hitro. Celo noč prespim kot ubit in ko se ob zori zbudim, je veter z boka. Takoj gre še glavno jadro ven. Do desetih dopoldan, ko veter dokončno ugasne, lepo hitro in prijetno napredujeva proti vzhodu. Napovedi za naslednje dni kažejo, da bi lahko zavil še malo bolj proti jugu, da se izognem močnejšemu vetru, ki je na poti z naslednjim frontalnim valom. Ma, saj veter niti ni problem, 5-6 Bf s polkrme, val pa zna biti preko dveh metrov in rolanje ni ravno po najinem okusu. Se odločim nocoj, ko bo napoved za en dan bolj sveža.

Spet imam možnost in dovoljenje, da lovim ribe. Upam, da bodo tudi one spoštovale ta redek dogodek in se dale hitro ujeti. Kakšen metrski wahoo ali španska makarela bi bila čisto dovolj, da bi bile ribe na jedilniku vsak dan v naslednjem tednu. Vendar so bile to le pobožne želje. Zgodilo se je nekaj, kar je na Mali sila neobičajno. Pravo presenečenje! Nobena riba se ni ujela.

6. junij 2017, torek**Bermuda - Azori (5. dan)**

Popolnoma razočaran nad včerajšnjim ulovom, danes razmišljam ali bi sploh lovil ali ne? Vseeno vržem vabo v vodo, vendar ta vztrajno skače nazaj ven. Aha! Tukaj tiči zajec. Laks je zavrt in to potem vrti vabo v vodi. In posledično skoči iz vode, se še dodatno zavrti v zraku in laks je še bolj poškodovan. Verižna reakcija, pozitivna povratna vezava ali kakorkoli bi se to že lahko imenovalo. Najprej poskusim tako, da odrežem polovico laksa, pa ni nič bolje. Potem pristopim k radikalni rešitvi. Neham loviti. Bova pač jedla meso. In ribe iz konzerve, če bo sila...

Nič se nama ne dogaja. Štejeva dneve na morju. Dolgočasno je. Filmoteka dela s polno paro. Če bi imel kredo, bi na steno risal črtice. Vsak dan po eno, štiri navpične in peto preko njih. Delava vodo in pečeva kruh. Na zalogo. Električno imava, generator dela z odklopljenim alarmom zaenkrat v redu.

Vetra ni celo noč in celo dopoldne. Potem se počasi začne dvigovati. 1-2-3 Bf. Vendar je preveč od spredaj, da bi lahko jadrjala. Vseeno dvignem jadra in zaplujem direktno proti cilju v ostro orco. Tišina tudi nekaj šteje! Popoldan potem počasi z vrtenjem vetra na jug tudi Mala pluje spet vse bolj in bolj proti vzhodu. Ponoči, računam, bova imela v tej smeri že polkrmo. Nočem preveč na sever, čeprav je VMG mamljiva. Čez dva dni bi mi bilo v močnem vetru in predvsem visokih valovih morda žal. Saj imava čas. Potrpljenje, potrpljenje..

7. junij 2017, sreda**Bermuda - Azori (6. dan)**

Veter se obrača in obnaša v skladu z napovedjo. Končno hitrost in smer sva dosegla okoli polnoči in od takrat vsakih nekaj ur jadra malo skrajšam. Vetrni val se veča in proti večeru ga je že precej preko enega metra. Zaenkrat je še vse lepo znosno, leživa v podpalubju in gledava filme. Električno imava dovolj, vetrnica dela s polno paro. In bereva. Vesna knjige s po osemsto stranmi, jaz revije z osemdesetimi. Približno v enakem času jih prebereva.

Spremljam vreme. Včerajšnja večerna vremenska napoved mi pravi, da se bi bilo modro umakniti proti jugu. Koliko, je trade-off med izogibanjem slabemu vremenu in podaljševanju plovbe. Po zadnji napovedi sodeč, bi moral priti pod 33

vzporednik, morda še malo južneje, da se izognem preko tri metrskega vetrnemu valu, ki nama res ni v užitek. Še tako ga bova imela več kot dva metra. Plus oceanski val, swell. To je na morju tako, kot s cenami v Združenih državah - "plus tax". Hic! Zvečer bova blizu 33 N, takrat še zadnjič preverim vreme in se odločim. Če bi bila sila, bo še čas, da se lahko umakneva precej na jug, vse do 31 N. Mislim pa, da to ne bo potrebno.

8. junij 2017, četrtek

Bermuda - Azori (7. dan)

Napoved se kaj bistveno ni spremenila. Ostaneva na 33 vzporedniku. Preko noči in dneva imava 5-6 Bf polkrme. Ni prehudo. Tudi val še ni narastel preko dveh metrov. Se pa večja. Od časa do časa naju udari z boka in preko sprednjega dela palube se razlije škaf morja. Kokpit ostaja suh. Pravzaprav se Malin kokpit zelo redko zmoči, barka ima precej visoke boke in zadek. Da bi kdaj morje kokpit zalilo, pa sploh ne pomnim.

A najhujše šele prihaja. Ponoči. Če sva imela pri prejšnji fronti srečo in naju je prešla podnevi, naju bo ta dohitela sredi noči. Pričakujem nalive, sunke vetra tja do 35 vozlov in slabe 3 m vetrnega vala. Ne bo prijetno. Ampak, po napovedih bi morala biti to zadnja fronta, ki naju bo prešla pred Azori. Jutri se bova torej usmerila proti cilju. Kolikor se bova lahko. Za petek in soboto imava namreč napovedan dokaj močan veter točno v nos.

Razen tega, da spremljam vreme, bereva knjige in gledava filme, se nama ne dogaja nič. In jeva. Vsak dan najmanj dva topla obroka. Boljša, kot karkoli, kar nudijo po oštarijah v angleških deželah, kjer sva bila nazadnje. Danes sva dobila mail, da je Inish na Floresu. Morda se še celo srečamo...

9. junij 2017, petek

Bermuda - Azori (8. dan)

Zdaj vem. Pametni se učijo na tujih napakah. Jaz se na svojih.

Dve taktični napaki sem naredil. Najprej, ne bi smel pluti toliko na jug, izkazalo se je, da je bila napoved za sunke po GFS modelu napačna. Od napovedanih 35 vozlov sva jih videla le 27 (pa še to le zabeležko na instrumentih), veliko večino časa je bilo okoli 22 vozlov. Namesto pod 33 N, bi mirno nadaljeval proti 34 N, kar pomeni, da sva gori-doli odvijakala nepotrebnih 80 milj. Pol dneva plovbe.

Druga zadeva je odločitev, da po obratu vetra ob pol enih zjutraj plujeva proti vzhodu, ker je moj cilj (približno) v tisto smer. Tako so mislile tudi računalniške simulacije. Ampak. Računalniške simulacije menijo, da sva midva zmožna z obupno skrajšanimi rol jadri pluti v 6 Bf vetra (in skoraj tri metre vala) pod kotom 45 stopinj v veter. Malo morgen! Že 80 stopinj je dober dosežek. Bilo je sredi noči, deževalo je, val je bil še iz ene smeri, veter (in novo nastajajoči val) iz druge. Mala je krepko opletala po morju. Za trimanje jader in postavitev optimalne smeri bi moral biti zunaj na dežju. In potem premočen iti v posteljo? Ne, odločil sem se, da raje malo spustim od vetra in potem imam vsaj nekaj spanja. Zjutraj, ko bosta dež in noč mimo, se pa odločim, kako dalje. In sem se. Praktično sem obrnil nazaj. Šest ur sem in šest ur tja, pa sva spet skoraj tam, kot sva bila ob pol noči. Namesto s fronto, bi morala pluti proti fronti, da jo čim prej prečkava in v anticiklonu najdeva šibki jugozahodnik, ki naju popelje na Azore. Ali pa motorirava za evro in pol na uro, kolikor naju stane bermudska nafta. Lahko bi bila izven fronte že nocoj, tako bova pa še jutri zjutraj.

En dan sem zašuštral. Ampak. Zdaj vem... Sicer pa, vsaka stvar je za nekaj dobra. Tako si bova lahko ogledala več filmov in prebrala več knjig... Vetra je preko dneva krepko več, kot ga kažejo napovedi. Šele proti večeru je usklajen z modelom in iz 6 Bf zapljujeva v 4 Bf. Je pa ostalo precej oceanskega vala, ki se vali iz različnih smeri. Neprijetno.

Zvečer sva po preplutih 65 miljah za 17 milj bolj oddaljena od cilja, kot sva bila zjutraj. Rekordna plovba!

10. junij 2017, sobota

Bermuda - Azori (9. dan)

Ponoči veter toliko opeša in spremeni smer, da se namesto na Novo Scotio lahko usmerimo proti Novi Fundlandiji. Ni veliko, nekaj pa vseeno je. Mic po mic. Smer tudi nakazuje temperaturo. Ohladi se in perujski pulover "pure alpaka by nylon" s podnapisom "made in china" pride spet prav. Ob dveh zjutraj pa je tudi tega konec. Vetra ni več, zamenja ga motor. V anticiklonu smo. Morje še ni mirno, val je iz vseh smeri. To ne vpliva najboljše na hitrost, ki je z motorjem že tako slaba. V dvanajstih urah sva naredila le 15 milj proti cilju. Izračunam najugodnejšo pot do Azorov. Približno sledi great circle ruti. ETA pade na četrtek. Dva tedna. V pasatih bi za tako pot Mala potrebovala 11 dni, hic! Upam, da zvečer prideva na drugo stran anticiklona (no, da naju anticiklon preleti) in da bo s šibkim jugozahodnikom možno vsaj

motorsailati.

Prazniva zamrzovalnik. Danes gre ven pošten kos šunke iz Francije in dva sladoleda. Ja, pravi mali luksus je sladoled sredi morja. In ogledava si kar nekaj filmov. Med drugim tudi tistega sedmega agenta, ki ga častijo na Bahamih. Thunderball. Po filmu sodeč (in tudi že prej po fotkah v prospektih) je bilo kar v redu, da nisva šla gledat one jame na Exumah. Kaj naredi reklama! To je še huje kot v Novi Zelandiji...

11. junij 2017, nedelja

Bermuda - Azori (10. dan)

Ponoči sva priplula iz anticiklona in spet lepo jadrava, tokrat točno proti cilju. Vetra je za 3 Bf, a je preveč od zadaj za hitro plovbo. Na srečo nama je na pomoč priskočil tok, tako da je SOG odličnih 7 vozlov (skoraj toliko, kot je krmnega vetra). Po trenutni napovedi bo tako tudi ostalo vse do Azorov, le krmariti moram na ozkem pasu na severozahodnem robu anticiklona, kjer bova ves čas v področju 4-5 Bf krmnih vetrov. In to ravno v pravi smeri, yeeees! Načrt se mi zdi v redu, ne vem pa, kaj si o vsem tem misli vreme. Bo sledilo napovedi? In kaj porečejo severno atlantski tokovi? Dvomim, da bodo z nama tekli s hitrostjo 2 vozla še naslednjih nekaj dni...

Preberem si knjižico z naslovom Tanker, pokojnega slovenskega tržaškega kapitana Marca Sullija, ki je na supertankerjih preplul dobršen kos sveta. Zelo lepo napisano. In kar nekaj zanimivih izkušenj je nanizal. Predvsem tiste o vremenu. Kako supertanker beži pred tajfunom, kako pluta pred zalivom, da gre fronta mimo, ker v 11 Bf pač ni varno vpluti, kako v zelo redkih izjemnih primerih (6 vozlov toka proti 11 Bf vetra) lahko nastanejo celo 12 m valovi, kako so se tankerji potopili v 10-11 Bf, ipd. Tako profesionalci. In spet ne bi bil to jaz, če takoj ne bi dobil asociacijo na "zgodbice" o trideset metrskih valovih v Sredozemlju ali plovbi jadrnice v 12 Bf nekje v zelo mrzlih krajih. Nekoč davno sem nekje prebral zanimivo misel: "Čudovite so zgodbe o plovbi skozi tajfun, ki jih pripoveduješ vnukom nekega zimskega večera ob domačem kaminu. Problem je le v tem, da večino takih dogodivščin ni več možno povedati." Razen, če si jih ne izmisliš...

Ko sva na Bahamih preverjala vizni režim za Bermudo, sva na spletni strani MZZ izvedela, da Slovenci v naprej potrebujemo vizo, ki jo lahko dobimo samo na angleškem veleposlaništvu v Zagrebu. Ker so Bermudčani trdili drugače in ker tudi nikjer drugje nisva uspela najti, da vizo res potrebujemo, sva se pač tja odpravila brez. In Vesna je na MZZ poslala mail z obvestilom, da popravijo napako. Nekaj tednov so potrebovali in včeraj je končno prispel email z obrazložitvijo, da so preverili po diplomatskih poteh in da - res je - Slovenci ne potrebujemo vize. Joooj! Bliža se čas počitnic in lahko bi zaposlili dijaka, ki bi sistematično uskladi vse njihove strani. Saj ni težko, le na "visa headquarters dot com" naj pogleda. Ali pa na wikipedio. Gospodje z ministrstva pa se naj raje ukvarjajo z odpravo viznega režima za slovenske državljane v državah, kjer se za turistični vstop še vedno zahteva viza v naprej. Na primer za Gvajano, Namibijo, Lesoto, Južno Afriko in podobne države. Ostali državljani iz šengenske skupine jih ne potrebujejo, torej tukaj ne gre za vice versa ukrep.

12. junij 2017, ponedeljek

Bermuda - Azori (11. dan)

Zvečer sem preveril vreme in nič bistveno se ni spremenilo. Zadnje dni bova pač imela run v področju 4-5 Bf. Nekaterim je to najljubša smer glede na veter (Galapagos - Markizini otoki, na primer), meni ni. Najraje imam broad reach. Je precej hitrejša in z bistveno manj rolanja. Kakorkoli, glavno, da je z vetrom in ne v veter! Mislim, da je kljub cikcakanju ob prehodu zadnje precej resne fronte, bilo čisto prav, da sva se zadržala dovolj južno in se izognila 10 Bf vetra in 5 m vala, ki bi jih imela, če bi plula po nasvetih iz knjig. Do Azorov bova plula sicer kak dan več, kot bi bilo potrebno, zato pa (vsaj napovedan) dober veter (z nekaj dežja, hic!).

In ta dež je nekaj, kar midva ne pomniva. To ni naliv, kot je običajen na morju bliže ekvatorju, ampak že cel ljubi dan prši kot v domačih logih iz megle. Na prvi pogled ni nič, če pa stojiš deset minut na takem dežju si premočen do kože. No, midva leživa v podpalubju in počasi napredujeva proti cilju.

Precej sem že naveličan te plovbe in komaj čakam, da stopim na kopno. Naveličanost se odraža v lakoti. Kar naprej bi jedel. Na srečo je najin zamrzovalnik kot "Lonček kuhaj!". Mesa je dovolj, da nama ni potrebno prestopiti med vegeterijance. Sicer pa. Nekje sem te dni prebral, da beseda "vegeterijanec" izvira iz stare besede enega izmed severnoameriških indijanskih plemen in pomeni "slab lovec"...

13. junij 2017, torek**Bermuda - Azori (12. dan)**

Sinoči natanko ob 24:45:45 UTC sva plula skozi zanimivo točko. Zemljepisna dolžina in širina sta imeli enako vrednost, 37 stopinj in 27,594 minut. Nekaj podobnega sva imela do sedaj že na plovbi med Kanari in Kapverdi ter med Sveto Heleno in Ascensionom.

Dan je lep, sončen. Veter je povsem od zadaj, tako da malo cikcakam, sicer bi šlo prepočasi. Še tako komaj lovim kot, da lahko uporabim obe jadri. Seveda ob dejstvu, da je kar nekaj vala, ki barko precej rola in potem navidezni veter temu ustrezno niha. Popoldan se veter toliko dvigne, da lahko z enim jadrom plujeva proti cilju. Bo pa po zadnji napovedi nocoj veter presahnil. No, dajmo se presenetiti.

Pristanek planiram za četrtek in mislim, da bo to kar držalo. Dobrih 200 milj v enem dnevu in dveh nočeh ne bi smelo biti problem. Za povrhu pa smo v četrtek petnajstega in 15. junij 2017 je poseben dan. Takrat nehajo veljati roaming doplačila v EU. Telefonirala bova lahko tako kot doma! Bomo pa videli, ali bo tudi net delal tako kot doma. Upam, da bo. Kakorkoli, tudi zamuda je včasih koristna. In kot me je učila že babica, vsaka stvar je za nekaj dobra.

Dolgočasje zdraviva z branjem in gledanjem filmov. Sedaj so na vrsti dokumentarci, igrane filme sva vse pregledala, nadaljevanke pa itak več ali manj zanimajo le Vesno. Risanke bova prihranila za kdaj drugič. No, govorim o prvem disku, jasno...

14. junij 2017, sredo**Bermuda - Azori (13. dan)**

Veter je trajal dlje, kot sem pričakoval. Celo noč lepo jadrava in šele danes dopoldan je spet potrebno prižgati motor. Na severnem robu anticiklona plujeva in to pomeni, da imava tako-tako vetra in zelo malo vala. Mislim, da sva jo zvozila odlično. Proti večeru pa naju pričaka megla. Tega nisva videla že od Namibije dalje. Upam, da mine. Še to noč prejadrava (vetra naj bi po napovedi nekaj le bilo) in jutri dopoldan sva v Lajesu na Floresu. Končno. Prav fino bi bilo, če dobiva privez. No, bomo videli.

Za zadnjo kočerjo pred Azori se je Vesna še posebej potrudila. Ne vem sicer kako se jed imenuje, je pa zelo dobra. Morda se ji reče Antonova ribica? Ali morda Puščavnikova ribica? Kakorkoli, svinjska ribica, zavita v panceto in pečena skupaj z mladim krompirčkom, je bila odlična!

Tudi, kar se mojih znanstvenih raziskav tiče, dobro napredujejo. Na poti od Bermude do Azorov mi je uspelo neizpodbitno dokazati obstoj Bermudskega trikotnika. Pridobil sem še zadnji, kronski, dokaz za njegov obstoj. Odkar sva zapustila Bermudo in s tem severnovzhodni vogal Bermudskega trikotnika, se na Mali ni nič pokvarilo. QED.

Atlantik 2017**Azori****15. junij 2017, četrtek****Lajes, Flores**

Vetra na žalost ni bilo, bilo je pa zato megle v izobilju. Nekaj uric zjutraj sicer lahko jadrava, to je pa tudi vse. Ob pol devetih dopoldan sva končno privezana v marini. Sosedje nama takoj razložijo, da je danes praznik. Ja, veva, danes je vseevropski praznik, ukinjeno je plačilo gostovanja v mobilnih omrežjih. Ne, ne, ni to, zatrjujeta Francoza, danes je nek cerkveni praznik in vse je zaprto. Uffff!

Najprej je na vrsti delo, potem jelo. V oštariji nad marino pijevo pivo po evro in jeva biftek po osem evrov in pol. With tax and with service! Kakšna razlika napram zadnjim nekaj državam, kjer sva bila. Tudi v ceni, ampak največja je pa v kakovosti. Nič več čikenšita, nič več fišenčipsa in nič več kečapa in majoneze!

Na poti v marina office se sprehodiva mimo barke, ki je na Flores priplula hitro, ker se je držala čim bolj severno. Kako vem? Enostavno je, od daleč se vidi. Jadra ima scefrana. Harbormaster je simpatičen mlad fant, ki odlično špreha angleško. Vzame si čas in kakšno urico klepetamo. Slučajno je v službi, ker je priplula kontejnerica, sicer je danes nek praznik, pove. Vse je zaprto, tudi njegova pisarna. In tudi on ne ve kakšen praznik je. Baj je cerkveni. Ampak, važno je, da je frej, mar ne? Vmes naju spotoma še poklira. Welcome to EU!

Popoldan pa na sprehod po mestecu. Vse je lepo urejeno, vse je čisto, nikjer zanemarjenih starih avtov, polomljenih plastičnih stolov in podobnega, kar je stalnica na maloantilskih otokih (pa tudi tu in tam na Bahamih in še kje). In, res, koliko je na Floresu rož! Tudi v trgovino zavijeva. In - jooooo! Kakšne cene pa so to? Vesna na hitro oceni, da je hrana

trikrat cenejša, kot na Bermudi. Jaz menim, da so cene desetkrat nižje. Primerjam namreč ceno vina (vsak naj sodi tisto, na kar se spozna). Na isto cifro se začnejo, le da so tu števila enomestna, na Bermudi so bila dvomestna.

Sprehodiva se do 200 m nad morjem locirane Kraljeve hiše, oštarije, ki jo vsi priporočajo. Z razlogom. Sita sva in v takih primerih znava biti izbirčna. Ampak. Predjed, sestavljena iz množice sirov, namazov in ostale delikatese je tako dobra, da takoj naročiva še glavno jed. Dve ribi s prilogo. Eno z mandeljni in drugo v kariju. In najpomembnejše pride na vrsto sedaj. Na vprašanje, kakšna riba je to, nama jo kelnerca pokaže na sliki. Na prvi uč zglada kot red snapper. Pa ni. Piše, da se imenuje peixe porco. Svinjska ribica, torej. Se strinjam. Pravo ime so izbrali. Ej, kje si bila dobra hrana do sedaj? Tukaj je bilo vse odlično. Še solato sem vso pojedel. To veliko pove. In k taki hrani paše vino. Vinho tinto.

Na poti proti barki po strmem bregu navzdol, s telefonom v roki in bralnimi očali na nosu, nerodno stopim, zvijem gleženj in padem, se nekaj časa kotalim in nato poberem. Jaz sem (skoraj) dobro, moj telefon je preminul. Najprej sem mislil, da je izdihnila baterija, pa se zverca zvečer, kljub intenzivni negi, priključen na aparate, ki se jim reče polnilec, ne zbudi. Kratko je bilo moje veselje ob novem režimu euoroaminga, kratko...

grozna megla ob prihodu - otok sva zagledala pred seboj tik pred zdajci; HM pravi, da je 50% časa na Floresu megla

Mala privezana na pontonu

prikupne hiške z vulkanskimi kamninami

nekateri hiše so izredno lepo narejene z lepo urejeno okolico

polno cvetočih rož med sprehajanjem po mestecu, ki ima celo tri trgovine s hrano!

pokopališče lepo urejeno

druga zastava je Azorska zastava, zadnja pa mestna

svetilnik na Lajes

brez topov pa tudi na tem otoku ne gre :)

pogled z vrha mesta na zaliv

oštarija nad marino je v obliki čolna

malo današnje Floreške kulinarike - no, vino je iz sosednjega otoka; meso, ribe in ostalo je vse lokalno, saj so Azori kmetijsko-živinorejska+ribiška dežela

16. junij 2017, petek

Lajes - Faja Grande - Santa Cruz - Lajes, Flores

Ukvarjam se s telefonom, pa nič ne pomaga. Ne dela in pika. Na srečo je tukaj še moj 5 let star telefonček. Vstavim simko in ga aktiviram. Ampak, naložene aplikacije so pa stare, stare. Šel bi na wifi in jih posodobil, pa se zmeniva za rentiča z dostavo v marino ob enajstih. Ampak. Ni in ni ga. Pokličeva in najprej nekaj jecljajo po portugalsko, potem se nekaj časa ne javljajo in šele ob dvanajstih izjavijo, da ga pripeljejo ob treh. Nama je tudi prav, ni panike, le čas sva zapravljala s čakanjem brez potrebe. Skočiva na wifi v kafič nad marino, da bi uredil telefon, pa ne bo šlo. Toliko ljudi je in vsi bi klepetali. Nimajo razumevanja, za moje težave. Saj, socialna marina je čisto luškana zadeva, če le ni preveč socialna.

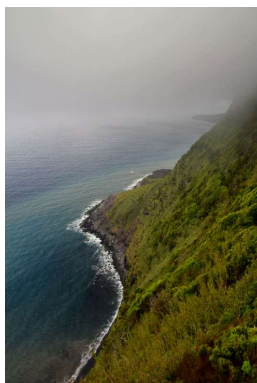
Popoldan se končno le odpraviva z avtom naokoli. Otok me znova in znova preseneča. Rože, rože in spet rože. In drzna (beri prepadna) pokrajina. Vrhovi so na najino žalost v oblakih, ampak nekaj se vseeno da slutiti. Jezera v kalderah so res dramatična. In slapovi! Vse polno visokih slapov. Kot bi prišla na Norveško. Vulkanske kamenine so zibelka slapov.

In vasice so lepo urejene. Vse je tako urejeno, da ne pomnim, kdaj sem to nazadnje videl. Morda na Madeiri pred šestimi leti? Mislim pa, da ni bilo tako snažno. V dveh dneh, kar sva tukaj, nisem videl niti ene same smeti ob cestah ali na vrtovih, njivah, obali. In ceste! Ne vem, kdo to plača, najbrž Unija. Povsod je brežhiben asfalt. Makadama nisem videl niti do zadnje hiše na vasi. Za povrh na nekaterih odsekih nisva srečala nobenega avtomobila in nobene hiše ni bilo ob poti. Asfalt, cestne oznake in prometni znaki pa kot iz škatlice. Nimam pojma, čemu te tako dobro urejene ceste služijo?

Zapeljeva se torej v Faja Grande na zahodni obali otoka in ko se vračava, vidiva dva štoparja. Sosea iz marine. Dvainštiridesetletni Turk in njegov sopotnik, štopar na morju, študent jezikov iz Francije. Jasno, da ju pobereva. Malo se morava sicer prilagajati različnim interesom, imava pa zato čisto prijetno družbo. Socialna marina...

Poseljenost je redka, itak pa na teh strmih, večinoma prepadnih, bregovih ni pričakovati kaj drugega. Edino omembe vredno naselje, velikosti Vrhniče, je glavno mesto Santa Cruz. Pogledamo si luko. Res ni po mojem okusu. In verjetno ni niti po okusu drugih, saj nihče ni privezan. Nekaj ribiških bark je na suhem, sredi pomola pa kraljuje dvigalo za dvigovanje bark. Štipe v luki je enostavno preveč za privez.

Ura je devet zvečer, ko se vrnemo v marino in se midva preseliva v oštarijo, ki jo vodita Ukrajince. Na žalost gospa v nobenem pogledu ne spominja na Ukrajinko iz filmov. Zato pa odlično kuha. Spet dobro in obilno jeva za zmeren denar. Ali pa... ma, ne vem... mogoče pa nisem dovolj kritičen. Po nekaj mesecih angleško-ameriške kuhinje je vse tako zelo okusno. Očitno bova na tem koncu sveta prihranila za plin, ki ga potrebujeva le še za kuhanje jutranje kave. In ja, skoraj mi uspe urediti telefon na wifiju med hranjenjem in - klepetanjem s sosedi...

lepo, a žal hladno morje (18C !!!!) - pogled z vrha enkrat!

ena izmed dolinskih urejenih vasic

pravi Tone: glej kakšna moderna kapelica

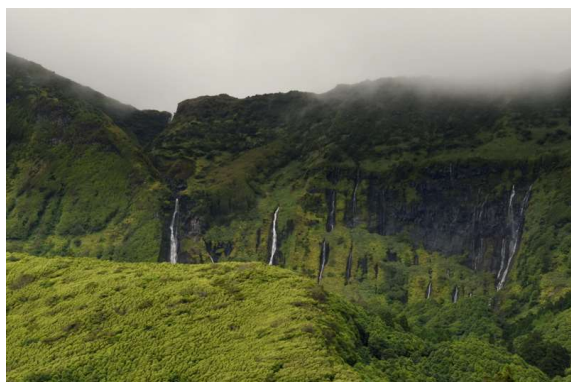
pa se sprehodim malo bližje in si ogledam kapelico... izredno veliko urejenih piknik prostorov je po otoku z roštilji in klopi, mizami...

prikupna vasica z osrednjim mini t.i. trgom/parkom

potem so se pa začeli slapovi...

vode na tem otoku sigurno ne manjka!

večino poti je obraščena z raznimi grmovji rož - urejeno, ne divje!

stari mlin na vodo - hiška in ograja, nasip narejen izključno iz kamnov in tako stoji že

Poco do Bacalhau ...en izmed večjih slapov

Corvo je najbližji otok Floresu, vendar ima slabo sidrišče in je na odprtem, tako, da z barko ne greva tja

odštekane skale, zelo visoke na morju ...

17. junij 2017, sobota

Lajes - Ponta Delgada - Lajes, Flores

Takoj zjutraj greva z avtom na pot. Preden se kdo spomni in naju zvabi na klepet. Dan je malenkost lepši kot včeraj, so pa vrhovi (in z njimi kaldere z jezeri in slapovi) v oblakih. Nič ne bo s foto safarijem. Itak naju je harbor master že prvi dan potolažil, da je tukaj skoraj vedno megla. In dodal: Welcome to Flores! Vseeno se vtis o otoku ni nič pokvaril. Prej popravil. Naštejeva vsaj deset muzejev, za vsako figo jih imajo. Na žalost pa ni nič opisanega o delujočem svetilniku na severozahodnih klifih. Poleg stolpa z lučjo ima še zelo zanimivo okroglo anteno. Nikoli do sedaj še nisem videl česa podobnega. Voziva se in vsakih nekaj kilometrov je ali miradouro ali pa prostor za piknik. Res sem navdušen nad temi kapelicami, kot sem včeraj zmotno poimenoval čedno urejen roštilj. Danes sva videla tudi takega s krušno pečjo.

Popoldan gre Vesna še malo naokoli in v šoping hrane. Le čemu, si mislim, saj bova itak jedla po oštarijah. Ko pa vidim, da je med robo tudi dober kilogram težak T-bon, sem modro tiho. Meso pa ni tako dobro, kot v Južni Afriki. Ni uležano. Ugibam, ali imajo zato Brazilci tako slab carne grelhada, ker so to podedovali od Portugalcev?

Sam se zakopljem v bojler in pumpo za izčrpavanje vode pri tušu. Saj je enostavno, samo vse je potrebno razkopati, da človek sploh pride blizu. V obeh primerih sem bil neuspešen, potrebujem nov električni grelec za bojler in impeler za pumpo. Najbližji rezervni deli so na voljo v Horti. Če sploh so. Do nadaljnjega bova vodo za tuširanje pač grela z motorjem in jo izčrpavala s črpalko, ki jo imam za rezervo. Bolj sem uspešen z mojim super-truper inverterjem. Želel sem se lotiti popravila po navodilih iz Slovenije, pa ni potrebe. Mašince spet dela. A-ja-ja-jaaaaah. Le kako ga naj sedaj popravim? Ker sam od sebe se ni, to mi je jasno. In pred dvema tednoma ni delal. Razen, če ... razen, če ... razen, če res ni bil vzrok nedelovanja moj najboljši prijatelj, Bermudski trikotnik...

cerkev v Santa Cruzu

zvoniki v sosednji cerkvi - cerkva je na tem otoku zelo veliko: vsaka vas ima najmanj eno

nešteto razglednih (miradouro) urejenih točk po otoku

pogled na Ponta Delgada

majhna luka v Ponti Delgadi

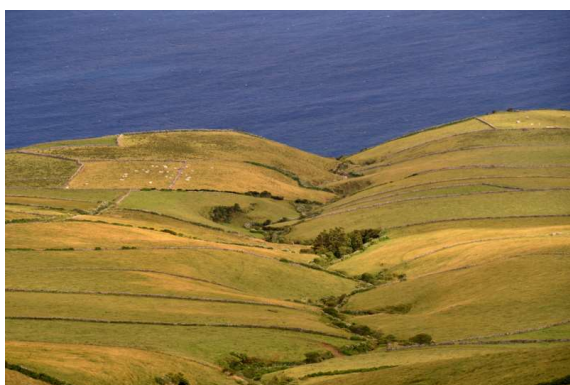
Ponta Delgada je na severu in najbližja otoku Corvo (danes ni tako obsijan kot včeraj zvečer)

hortenzije prednjačijo v cvetočih rožah po celem otoku prav prijeten pogled je na cesto

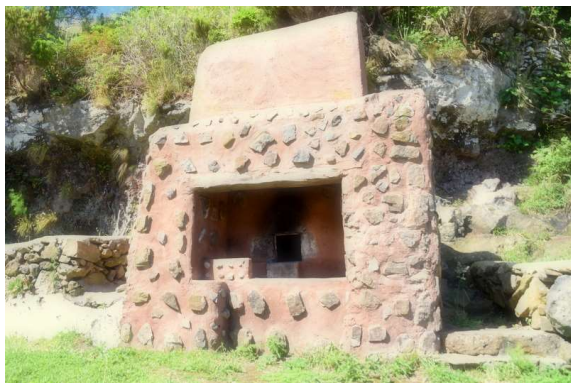
svetilnik Albarnaz z zanimivo okroglo anteno

na določenih predelih ni nobenega drugega rastja razen trave in tam ne manjka krav

pogled iz razgledne točke blizu svetilnika Albarnaz

pa še malce drugačna Tonetova kapelica - tokrat celo krušna peč ob rečici, poleg normalnih roštiljev na drva (tudi drva so pripravljena in roštilji očiščeni!)

za kočerjo pa sveža zelena solatka s slovenskim bučnim oljem :) in Tbon (1kg=4,00€ - nenormalno poceni!) - drugič bo v paci nekaj dni...meso drugače izredno sočno iz Floresa; pa jasno tudi krompir, ki sem ga kupila je čisto drugačen (tudi iz Floresa) ...

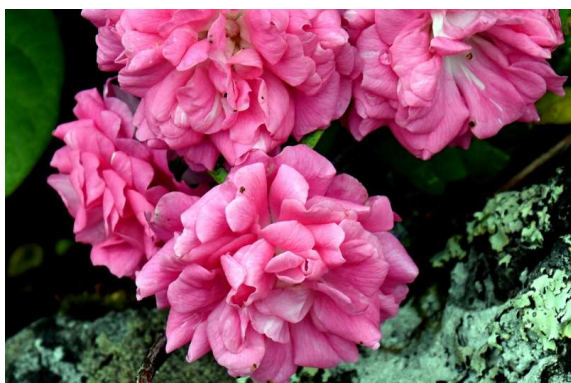
18. junij 2017, nedelja

Lajes, Flores

Veter se je obrnil. Pričakoval sem štigo v marini, kot je opozoril šef, pa je ni. Greva ali ne greva? Vse tako kaže, da se bo dalo v marini čisto lepo bivati. Je pa danes nedelja in to je dan, ko se najlažje prestaviva na drug otok in v Horti bo treba v čendlarijo in potem kaj pošraufat. In čas teče in nič ne reče. Flores je res lušten, z veseljem bi bil še tukaj, čeprav sva si celega že ogledala. Lahko pa bi šla še na kak treking, če bo kateri izmed naslednjih dni brez megle. Hmmm... sirček, salamca.

Odločiva se, da izplujeva. Po napovedi bova imela 5 Bf polkrme, kar ne bo prehudo za en dan in eno noč plovbe. Vendar. Realnost je drugačna. Takoj, ko zapustiva vetrno senco otoka, pihne. Precej več, kot je bilo napovedano. 6-7 Bf konstantno. Jadra skrajšam na velikost robca in potem nekako gre. Hitrost je seveda majhna, poskušam pluti pod 6 vozli. Itak potem po valu navzdol barka zdivia v področje hitrosti, kjer so sile na krmilo že poštene. Tudi vala je veliko. Po napovedi preko 3 m. In mislim, da ta napoved kar drži, mogoče ga je občasno še malček več. Od časa do časa naju val položi in zavrti v veter. Neugodno! Če bi bila taka napoved, se v nobenem primeru ne bi odločil za na morje. Nou-vej! Ampak tu sva in poti nazaj (v veter) ni. Nekako bova že priplula na Faial. Bo pa to noč, ki nikakor ne bo prijetna. Mislim, da prav veliko globokega spanca nocoj ne bo.

Dremam in občasno pogledam naokoli. Ob pol polnoči so točno pred Malo lučke. Aha, še nekdo, ki pluje v Horto. Počasi, res počasi jih dohitevava in šele ob štirih ponoči jih prehitiva. Kljukci v tem morju niso vidni na radarju, AIS pa nimajo. Še lučka na jamboru je bolj svetilnik, čas jo vidiš, čas jo ne vidiš. Morda je pa vala vseeno več kot napovedanih tri in pol metra?

divje vrtnice katere so rastle ob cesti na večih koncih je bilo videti po dolgih letih

nešteto gozdov, vlaga, idealni pogoji za gobe, a o njih ne duha ne sluha....

V Santa Cruzu imajo celo dva mala naravna bazena, menda se segrej poleti na 25C

konje je bilo pa redko videti na otoku

19. junij 2017, ponedeljek

Horta, Faial

Ko sva enkrat za otokom, si lahko oddahneva, pospraviva jadra in zadnjo miljo odmotorirava v marino. Ampak. Najprej morava na welcome dock, da narediva še uradni del clear-in procedure za vstop v EU. Tretja po vrsti sva raftana! Marina je polna in ko izraziva željo po finger pontonu, se samo nasmehnejo. Baje imava srečo, lahko sva tretja po vrsti raftana za nekaj dni, tam nekje na koncu marine. In greva tja, kaj drugega nama niti ne preostane. Zvečer so na naju privezani še četrta raftarji! Take gužve nisem videl še nikoli.

Ker sva tukaj zaradi popravil in podobnih tegob, se takoj odpraviva na delo. Celo tako želiva biti ekspeditivna, da si delo razdeliva in bova naokoli skakala vsak po svoje. Ampak. Ne narediva niti deset korakov po obalni cesti, ko srečava SY Inish. In ko pošteno klepetamo, pride mimo Francisc iz SY Badoca. Ravno tega sem se bal, socialne marine, ko imava pa vendar opravke! Ma, saj ni panike, si rečeva, bova pa kasneje delala. Jesti je menda tudi treba, mar ne? In popiti nekaj kozarčkov vina, ko je pa tako poceni. In družba tako prijetna.

Popoldan pa zagnano na delo. Nabaviti je potrebno nekaj rezervnih delov. Upanje v Horta je veliko, vsi so mi razlagali, kako se tukaj vse dobi. Sledi pa razočaranje. Grozno razočaranje! Praktično ničesar nimajo na zalogi. Še na Bermudi je bilo veliko bolje. Lahko mi pa karkoli naročijo. Ja, si mislim, naročim lahko tudi sam. In potem čakam. In čakam. In čakam. Da bi imeli na zalogi vsaj impeler ali grelec za boiler, sploh ni niti za pomisliti. Super-truper čendlerija je velika za en kontejner. In druga tudi. In tretja je dejansko v kontejnerju. Najdem zastopnika za Victron, ampak oni tega ne popravljajo. Bom pa novo kupil in drugič popravljaj. Nak. Zastopnik nima nič na zalogi. Lahko mi naročijo. Iz Španije. Jooooj! To so bili enostavnejši primeri. Za Yanmar inverter raje niti ne vprašam. Komaj nekje dobim laks in azorsko zastavico. UV zaščita na genovi je preperela in jo je potrebno zamenjati, vsaj ne nekaj metrih. Pokličem sail makerja in fant pride, si zadevo pogleda in prijavi nebulozno ceno. Ah, ja. Morda njemu ni, ampak meni je takoj jasno, da za ta denar na Mali ne bo imel posla.

Zgodba se ponovi s telefonom. Ne popravljajo. Lahko pošljejo na popravilo v Lizbono, če je bilo kupljeno pri njih. Saj vendar ne gre za garancijo, se brani Vesna, a jih to ne zanima. Itak je pa potem na sporedu čakanje, čakanje, čakanje... Zvečer se torej zakopljem v Amazon. V enem dnevu obljublajo robo pri meni za ceno devetih funtov. Ampak, različnih telefonov je toliko, da se ne znam odločiti. Cenovno pa niti niso več tako silno ugodni, kot so bili nekoč na Amazonu. Bom še videl...

Edino, kar mi odlično uspe, je frizeraj. Za vsega skupaj pet evrov me teta penzionistka s tresočo roko z mašincosko oskubi kot kuro. Glede na to, koliko las mi je postrigla za ta denar, je to res izjemno ugodno!

prvi pogled na otok Faial spet paša za oči: vse zeleno....

takole smo privezani en na drugega na pomolu: mi smo tretji, proti večeru se je pa na nas vezala še četrta; marina ima drugače 300 uradnih privezov :)

na zajlici še dodana azorska zastava

za kosilo pa riž z bakalarjem in školjkami - odlično!!!! in to za 7 EUR taka porcija!; in gratis žemljicene pomnim kdaj sem jih nazadnje videla (razen v SLO)

20. junij 2017, torek

Horta, Faial

Takole sem zadeve prespal.

Grelec za bojler bom naročil iz Slovenije, to je najceneje in najhitreje. Le s transportom je križ. Glede na to, da Amazon obljublja dostavo paketa iz Velike Britanije na Portugalsko v enem dnevu za 9 funtov, sem (naiven, kot pač sem) razmišljal, da zna to tudi slovenska izpostava DHL. Malo morgen! Oni potrebujejo za nekaj podobnega celih 7-14 dni. Govorimo o DHL Express, da ne bo pomote! In to zaračunajo 65 evrov. No, na pošti Slovenije naredijo vse skupaj za samo 10 evrov v 4-5 dneh. Logično, ker je hitreje, imajo manj dela in je zato ceneje. Drugače ne more biti.

Telefon bom dal popraviti - v Slovenijo. Spet najceneje in najhitreje. Če se bo sploh dal popraviti, seveda. Srečko sem kupil, sedaj moram počakati na žrebanje. Stala me je natanko 4,65 evra (pakunga in poštnina). V Slovenijo naj bi pošiljka tipa "normal" (karkoli to že pomeni v portugalsščini) prispela v enem tednu (slišiš to, DHL?). Zmaga je vredna pa okoli 500 evrov. Stava je torej približno 1:100.

Bilge pumpo bom kupil nekje ob poti, rezervna mi za enkrat dela čisto v redu. Inverter ostaja do nadaljnjega v planu B, priključen je rezervni in, spet, če kje ob poti dobim kaj primerne, kupim in zamenjam. Yanmar inverter bomo popravljali pa kdaj drugič.

Tako sem prihranil jurčka. Sledi rebalans plana. Namesto 560 evrov za dve uri dela sailmakerja, bomo imeli malce neugledno jadro, zato pa konto reprezentance pošteno napolnjen. Slabe pol jurčka pade v konto reprezentanca tudi iz konta bojler. Mljac! Ostalo ostaja na kontu srednjeročnih rezervacij. Upam, da jih bom lahko kmalu prestavil v ... ve se kam!

Sailmaker zvečer prikolovrati, da bi snel jadro in da bi on to delal. Lahko, se strinjam, le cena za vse skupaj je 70 evrov. Toliko, kot sem za podobno delo plačal na Mavriciju. Tejk-it-or-liv-it. Pa začne jokati in stokat, da on dela samo dva meseca na leto in da pač mora takrat zaslužiti dovolj za celo leto. A ja? Kaj je bil na izpopolnjevanju v Dalmaciji? Hja, se bojim, da si bo moral najti delo tudi v ostalem času. Ali pa bolj skromno živeti. C'est la vie.

Vesna ves dan službeno dela in pere. Dan je bolj ali manj sončen kljub slabi napovedi. Nekaj dni še ostaneva na Faialu, da Vesna podela zadeve. In da narediva izlet ali dva. Verjetno enega tudi na Pico. In potem odpeketa dalje.

mavrica se je danes večkrat pojavilaniso bile nevihte ampak je malce pršilo, ravno toliko, da te malce zmoči

po dolgih sedmih letih sva danes jedla češnje - uvoz iz Portugalske...hrustljavke, mhm....cena štiri eure/kg

takole smo nagnjeni v marini...danes smo raftani v naši vrsti trije, pred nami pa štirje...

no in to je bil tudi več ali manj moj današnji pogled na Horta sploh nisem stopila na obalo; je pa plima/oseka vsaj 1,5m in, če hočem ob oseki iti na obalo, ni šans, da zlezem gor, saj ni nobenih stopnic

21. junij 2017, sreda

Horta, Faial

Veter se je umiril. Sosea iz Floresa, Portugalca, sta priplula včeraj. Plovbo sta imela čisto spodobno, povesta. Sicer z veliko vala, a ni bilo prenaporno. Zato je bila pa štiga v floreški marini nevzdržna eno noč prej. Očitno naju je nekaj čakalo, nisva se mogla izogniti neudobju.

Pri urejanju transporta za grelec boilerja naju spet reši Brane. Tolikokrat nama je že pomagal v podobnih zagatah in nikoli nič hotel v zameno, da sva mu sedaj že ogromno dolžna. Najbolje, da se usedem na avion (cena povratne karte iz Milana na Azore je 140 evrov) in ga peljem na večerjo. Ampak. Potem bi lahko pa tudi oni ferdamani spare part nazaj grede nesel s seboj. In Branetu ne bi bilo potrebno na pošto. In če ne bi šel na pošto, ne bi bilo treba meni prileteti in ga povabiti na večerjo. Ampak, če ne bi priletel v Slovenijo, potem je pa treba dati zadevo na pošto. In moram prositi Braneta za uslugo. In ga povabiti na večerjo. In zato moram prileteti v Slovenijo. Ampak, potem ... Ufff, komplicirano...

Vesna se je danes namenila službeno delati. Jaz malo brkljam po barki i dok rekneš kec, je dan mimo. Ura je že preko sedem zvečer, ko se spomniva, da je potrebno v trgovino in na bankomat in urediti rentiča. Nekaj uredim, rentič pa je ob tej uri že mission impossible. Bova pa improvizirala. Ali pa spustila ogled Faiala.

hortska vrata

proti večeru se domačini zbirajo na rivi in klepetajo na zato narejenih betonskih sedežih

stolpiči pri marini

to ni puščava to je vulkanska mivka, ki se počasi zarašča

22. junij 2017, četrtek

Horta, Faial - Pico - Horta, Faial

Plan je sledeči: ob pol osmih zjutraj greva na ferry za Pico, ob osmih pristanemo in tam takoj vzameva rentiča, si ogledava otok, rentič vrneva ob pol devetih zvečer in se ob devetih s ferryjem vrneva, da sva pred deseto uro (še preden se zmrači) doma. In, kdo bi si mislil, plan izjemoma celo v popolnosti izpeljeva. To, da sva dvakrat tekla na ferry in se kot zadnja vkrcala, ko so že skoraj dvigovali rampo, je itak jasno. Prvič, ker sva predolgo spala in drugič, ker sva predolgo sedela na večernem sončku in pila pikoško vino. Že ferry je hi-tech, še bolj hi-tech je nov ferry terminal (tak, z baggage claimom, kot jih poznamo z letališč). Terminal krasi napis "financirala EU". Odlično porabljen denar, če ga bodo le znali vzdrževati, kot je treba.

Otok Pico ima hrib, ki se imenuje Pico. Najvišji vrh na Portugalskem. Podobno, kot je Teida na Tenerifi najvišji vrh Španije. Današnji dan je čudovit in jutro je brez oblaka okoli vrha, kar je izredna redkost. To je torej najin prvi cilj, dokler se vreme ne pokvari. Uspešna sva dobre pol višinske poti. Dokler se da z avtom. Sledi še dober višinski kilometer do vrha, ki nama pa nekako ne uspe. Pristop je načeloma v organiziranih skupinah. Ampak. Človek sme iti tudi sam, če plača 10 evrov vstopnine in še 25 evrov najemnine za GPS tracking device, s katerim ga potem kontrolirajo, da ne zavije s poti in da se na vrhu ne zadrži več kot 30 minut. Zanimivo...

Ko sva vremensko najobčutljivejšo zadevo spravila pod streho, se zapeljeva po otoku. V najinem slogu. Cik-cak. Vse je zeleno, so pa, za razliko od Floresa, večinoma pašniki. In med njimi so raztresena majhna jezerca. Naselij ni, sem pa zato impresioniran nad količino še neuležanih steakov, ki se še sprehajajo naokoli. Bovilandija! Piknik prostorov je manj, kot na Floresu. Sva pa zato našla enega pravovernega. Poleg roštilja je imel postavljeno kapelico posvečeno Tončku!

Ob morju naletiva na prijetne vasice s prijetnimi oštarijami in kafiči. In javnimi bazeni (plaže nima otok niti ene), kjer veselo čofotajo domači otroci. V današnjem idealnem vremenu, seveda. Večina teh vasic ima tudi ribiško luko z obveznim dvigalom. Vsi čolni so na suhem, štige je v nezaščitenih lučicah očitno preveč, da bi čolni to lahko preživel. Izjema je Lajes z majhno marino, kamor bi Mala teoretično lahko šla (2 m globine ob oseki). Pa ne bom testiral, če podatek res drži. Dno je namreč skalnato.

Otok diha. Nikjer ni gužve, čeprav se je baje turistična sezona že začela in hotelčkov, penziončkov in hiš za najem je precej. Megahotelov ni (videla sva le enega), kar daje vsemu skupaj še dodaten pridih domačnosti.

Voziva se po Rota do vinho. Lepo in zanimivo. Vinogradi, stisnjeni med kamnite zidove ter zidanice, zidane iz vulkanskega kamna. Popolnoma črne z barvastimi okni in vrati. Majhne privatne zidanice - take, kot jih pozna od doma. Ko naletiva na napis Patrimonio Mundial, sva očarana. Končno ena izmed Unescovih svetovnih dediščin, ki si to res zasluži. Podnapis pove vse: Paisagem da cultura da vinha. Vinska kultura je Unescova svetovna dediščina, yeeees! V eni izmed nešteto zidanic zaslediva skupino ljudi in Vesna jih takoj obiše. Zanimivo in zelo strokovno klepetamo. Tema je vino, jasno. In to vsi obvladamo v nullo! Vključno z degustacijo (ki jo mora šofer po službeni dolžnosti na žalost izpeljati precej šalabajzersko, hic!).

zelo veliko je bilo takih kraterskih nizkih hribčkov

pogled na otok Faial iz otoka Pico

gora Pico vrh 2351nm, pohod na vrh štartaš iz 1230nm, skupaj predvidene hoje 7 ur

tudi taka cesta se najde na otokukamor ti oko seže je cesta :)

kar nekaj jezer je na otoku

gosto nasajena drevesa z jezerom

jezero Rosada

losi na Azorih? hm...

na zdravje z enim kozarčkom domačega vina z domačini; prešo imajo tako kot so jo imeli pri Tonetu doma

obnovljenih mlinov na veter je zelo veliko....nekaj renovacij je plačala tudi EU

smejoči obrazi....marsikje na otoku jih imajo na kamniti ograji

trta večinoma raste v ograjenih prostorih; veliko je tudi hiš grajenih iz vulkanskih kamnin

23. junij 2017, petek

Faial

Spet tečeva. Tokrat do rentiča, ki ga imava rezerviranega nasproti marine ob desetih dopoldan. Zbudiva se namreč (spet) prepozno. Včeraj sem rentič rezerviral preko tourist officeja, danes preko interneta. In sem plačal le 49 % včerajšnje cene. No, je pa tudi Faial toliko manjši od Pica, da je bila cena na prevožen kilometer približno enaka. In ko že primerjam otoke med seboj, Faial je od vseh do sedaj videnih najmanj zanimiv.

Najprej se zapeljeva do caldere, ki je prirejena za ameriške turiste. In naju. Cesta je speljana skoraj do vrha, tam je parking in tunelček do kraterja. Brez enega samega metra peš višinske razlike. Stopiva torej skozi tunelček, pogledava in poslikava caldero in se skozi tunel vrneva v varno zavetje najinega avta, ki je tako neskončno pameten, da takoj, ko prestavim v nevtralno prestavo ugasne motor. In ga prižge ob naslednjem pritisku na sklopko. Renault Clio. Menda so jih nekoč delali v Novem Mestu.

Naslednja postaja je vulkanska pokrajina, ki je ostala od izbruha vulkana sredi morja pred 60 leti. Reklamirajo jo kot nekaj

nepojmljivega, pa je za najine oči le deja vu.

Ura je za kosilo in kar nekaj časa iščeva birtijo. V prvo, ki jo vidiva, se zapodiva. Vesna je svojimi sardelicami zadovoljna, jaz pa z ribo s kompliciranim imenom nikakor nisem. Za meni neznanim imenom se je skrival ocvrt oslič... Bljak. Nisem menda priplul tako daleč, da bom jedel fiš'n'čips...

Še malo se peljeva naokoli, pa ni nič zanimivega. Ogled botaničnega vrsta sva zamudila, hic! V lokalnem supermarketu nabaviva precej vina in delikatese, kar naju stane 789 dolarjev. Pardon, toliko bi naju stalo na Bermudi, tukaj je 150 evrov.

Zvečer se dobimo na klepet s Francescom. V kafiču na rivi spijemo tri buteljke solidnega črnega vina in popikamo eno sirovo ploščo, vse skupaj za 18 evrov. In zakaj bi torej izplula od tod?

pogled na Horta iz hribčka Carneiro

do kraterja po bližnjici skozi tunelček

kar oblačno je bilo pri kraterju in mraz

krater postaja vedno bolj zaraščen, vode ni bilo v njem skoraj nič

nič obetavno ni bilo videti pri kraterju saj se je spustil težek oblak

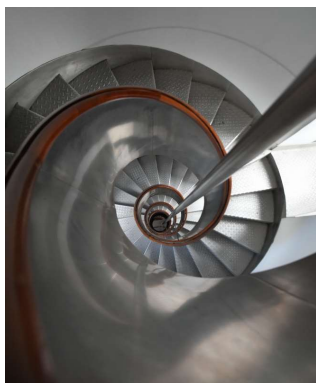
otok je lepo obdelan

divje vrtnice med praprotnjo

hortenzije vsepovsod...večkrat jih imajo tudi za živo mejo; otok imenujejo tudi Azul-modri otok po hortenzijah

147 stopnic sem prehodila do vrha svetilnika :); stopnice so čisto nove; svetilnik je bil ob izbruhu pred 60 leti zasut

Volcano Capelinhos

še danes je videti nekaj zasutih hiš zaradi vulkanskega izbruha

na otoku veliko naravnih in umetnih bazenčkov

24. junij 2017, sobota

Horta, Faial

Zanimacija za danes je risanje na valobran. Lokalna šega je, da vsaka (no, skoraj vsaka) barka na pomol nariše svoj logotip in tako za vse večne čase ovekoveči svoje neskončno pomembno vplutje. Naj vedo zanamci, kdo vse je bil tukaj! Britof. In britof je poln grobov. Stare grobove, za katere nihče ne plačuje več, zato enostavno prekopljejo z novimi. Tudi tukaj je tako. Še zadnji košček betona je že pobarvan. Ni druge, nekaj je treba prebarvati. In tako si izbereš pač najbolj obledelo sliko, potem pa navali s spreji nad beton!

Ampak. Teorija je eno, praksa pa čisto nekaj drugega. Za farbanje je treba imeti barvo. In barvo prodajajo v trgovini (jasno, da je še nisva kupila). Trgovina je ob sobotah odprta, ne bi smelo biti težav. Do sem vse lepo in prav. Vrag se skriva v podrobnostih. Zakomplicira se, ker je danes praznik. A-ja-ja-jaaaah! Lokalni praznik na Faialu in vse je zaprto. In kako naj jaz to vem? Vedno pogledam seznam državnih praznikov, ko menjava državo, da vidim kaj naju čaka. Tudi za Portugalsko sem naredil tako. Po desetem juniju ni praznikov. Ampak. Na Floresu sva padla na mino zaradi prestavljivega cerkvenega praznika, tukaj pa zaradi lokalnega praznika. Noben ni na datumskem seznamu, hic!

Kaj pa sedaj? Odpravim se do večjega supermarketa, edine delujoče trgovine ob praznikih. In - glej si ga no glej - poleg sirčkov in salamic prodajajo tudi barve v sprayih. Celo barvno paleto! Očitno je to tu zelo potrošna roba. Jaz torej popoldan na barki izšniclam napise iz papirja, Vesna jih pospraya po betonu. Delitev dela. Meni je muka tole igračkanje, ona je navdušena nad novo zanimacijo.

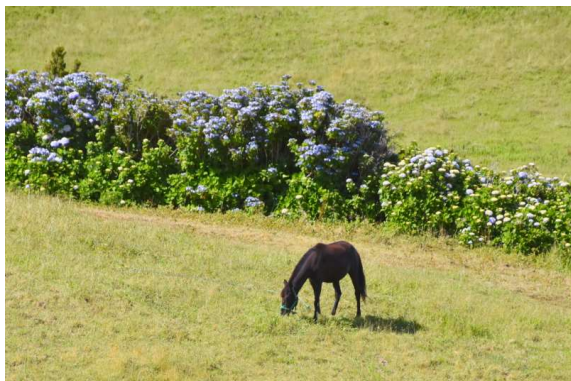
Zvečer se odpraviva plačat marino. Jutri zjutraj namerava izpluti. Spotoma zavijeva še v eno must-see atrakcijo v Horti. Peter cafe. Pa po nekaj časa čakanja lokal tudi zapustiva. Najbolj znano zbirališče jadrancev je polno druge vrste turistov in (precej neorganizirane) kelnerce enostavno ne uspejo postreči vseh. Kafičev brez čakanja pa je na rivi dovolj.

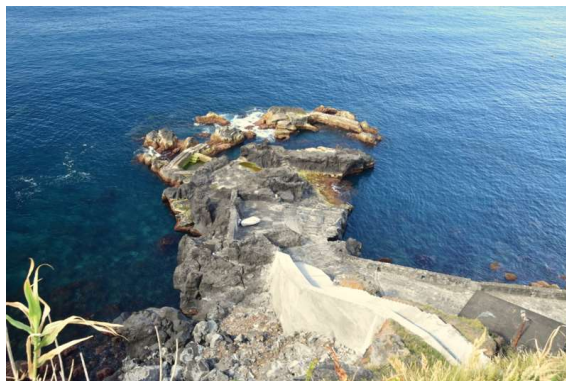
še nekaj fotk iz včerajšnjega potepanja po otoku; otok ima tudi nekaj črnih/vulkanskih plaž in nekateri so se celo kopali v morju

zelo veliko je teh lepo rdeče cvetočih dreves

krave in hortenzije, konji in hortenzije

pa so naredili nešteto stopnic, da so lahko prišli do morja in betonirali rampo ter mini bazenček...

obala ni primerna za sidranje - več ali manj sama skala

vse tri otoke, ki sva si jih do sedaj ogledala, so zelo cvetoči, urejeni, trava ob cestah pokošena, ravno tako tudi vsi mini nasadi

to je pa naš pomol v marini, midva še vedno raftana kot tretja v vrsti

stari del mesta Horta

zelo pozno zvečer (sedaj je super, ko je še ob osmih zvečer svetlo) zaliv v Horti

na rivi kafič, oštarija, celo majhen grad ...

Peter cafe - to naj bi bilo obvezno potrebno obiskati...notri je nešteto zastavic raznih jadralscev; midva nisva pustila svoje

no, pa sva tudi midva nekaj ne ravno umetniško narisala ...

25. junij 2017, nedelja

V popolni bonaci izplujeva, spotoma pozdraviva Francesca, ko plujeva mimo SY Badoca, in zapustiva Horto. Še včeraj sva imela napovedanega vsaj nekaj vetra, današnja napoved je precej brezupna in tako je tudi v resnici. Šele popoldan lahko motorsailava in zadnjo uro je vetra dovolj, da jadrava. Ko sva se pozanimala za Gracioso v marini na Horti, nama je bilo rečeno, da se bo že kaj našlo za privez. Nekaj privezov je baje tudi za padalce, kot sva midva. Ko se bližava, se oddahnem, samo en jambor vidim v luki. S pomočjo Francoza na barki s tem jamborom, ki za nekaj metrov prestavi domačinsko barkačo, je prostor tudi za nas. Kasneje izveva pri uradnikih (ki se ne javljajo na telefon), da bi lahko šla na finger, če bi želela. Malo neobičajen režim je v marini. Privežeš se kamor hočeš, vse je zastonj (tudi voda in elektrika) in zato si nihče ne more privezov lastiti. Hmmm... kot na parkingu pred našim blokom? Z majhno razliko. Ker tukaj ne poznajo snega, ne poznajo niti rezervacijskih gajbic.

Vila da Praia je majhna zaspana vasica, ki premore tri oštarije, en kafič in eno špecerijo. In trgovino z navtično opremo. Le kje so to našli? Jutri grem preverit, me prav zanima kaj se da dobiti. Dosti slabše, kot na Horti ne more biti. Sprehod okoli

Horta, Faial - Vila da Praia, Graciosa

mlinov na veter, spremenjenih v penziončke naju vodi naravnost v eno izmed treh oštarij. Jeva povprečno (torej: odlično v primerjavi z ameriško stranjo Atlantika in slabo v primerjavi s kontinentalno Evropo je - povprečno). Pijeva pa zelo domače. Vinho do casa je - žvižgovc.

Zvečer vidim pred luko sidrani dve jadrnici in na nas je privezana še tretja. Švicarji. Čarteraši. Malo poklepetamo in potem gredo oni na večerjo. Upam, da zavijejo tja, kjer midva nisva bila in da poročajo, kako je bilo. Da veva, ali naj raje kaj sama skuhava...

luka v vasici Praia ima tudi finger pontone; to v bistvu ni marina, zato tudi ni rezervacij in je brezplačno; midva sva se nekako zrinila vmes med dva plovila (brez bow thruster)

odbojka na mivki

center vasi je tam kjer je cerkev

zanimiv zvonec

ena od ulic v centru vasi

danes je nedelja, počitnice so tudi tukaj in plaža je polna kopalcev

malce drugačne oblike polž

mačka je imela mlade in me je ves čas nervozno pogledovala kaj delam

bivši mlini na veter so sedaj spremenjeni v apartmaje

celo športne rekvizite na prostem imajo, žal v slabem stanju (nič ne vzdržujejo!)

še eden od renoviranih mlinov

hiše v vrsti, a vsaka drugačna :)

26. junij 2017, ponedeljek

Vila da Praia, Graciosa

Dolgo spiva, šele ob pol enajstih se uspeva primajati do policije in jih pobarati za telefonsko številko rentičarjev. Na številko, objavljeno na internetu, se ne javljajo. Policaji pokličejo in v dveh minutah je avto pred postajo. Med čakanjem fanta policaja pobarava za kakšen nasvet, pa je takoj na pulstu kup prospektov in obširna razlaga. Hej, je to turistični urad ali policija? Karkoli že so, na vsak način je to pozitivno presenečenje.

Skupaj se zapeljemo v Santa Cruz, glavno mesto otoka, naredimo papirje za avto in že sva na izletu. Otok je majhen in en dan je več kot dovolj za ogled. Okoli petdeset kilometrov naredijo gostje v povprečju na najem. Once upon a time je nekdo prevozil celih sto kilometrov, povedo. Za primerjavo, midva sva jih danes sto dvajset. In avto imava še jutri do enajstih. Hmmm...

Otok je spet drugačen od ostalih. Manj je hortenzij (čeprav jih je še vedno veliko), hiše so v slabšem stanju in nekatere tudi zapuščene. Vidi se, da je populacija v upadanju. Nekoč je tukaj živelo 12.000 ljudi, danes jih je ostala le še tretjina.

Otok je večinoma agraren, njiv in vinogradov je veliko. Kar ostane, so pašniki in na njih govedo.

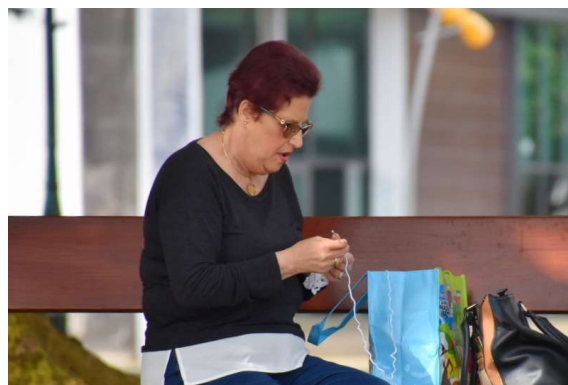
Turizem je v povojih. Imajo pa zato eno precej zanimivo zadevo. Jama v dnu kaldere. Dostop do kaldere je z avtom skozi tunel in notranjost kaldere je lepo poraščena z gozdom. Najde se jezerce, rekreacijski park in jama - atrakcija. V jama se spleza po zavitih kamnitih stopnicah v zidanem navpičnem jašku v bivše vulkansko žrelo. 180 naj bi jih bilo. To drži. Nikjer pa ne piše, da jih je več, kot še dvakrat toliko, da do tega jaška človek sploh pride. Na dnu je precej velika jama in v jami nekaj žvepljenih brbotavčkov ter dobrih sto metrov veliko toplo jezero. Čisto kul zadeva!

In ker smo na vulkanskem otoku, so ob morju še nujne terme, kjer potok tople vode v slapu teče v morje. Lahko se torej kopaš v (za najine pojme) hladnem morju in potem pogreješ pod toplim naravnim tušem. Zanimivo. Še ogled otočka v obliki kita, nekaj svetilnikov in lučice za čolne, ki jih potem, ko jih potegnejo iz vode, parkirajo v jame, izdolbene v previsno skalo nad pomolom.

In to bi nekako bilo vse na drugem najmanjšem azorskem otoku. Ustaviva se še na kavici ali dveh, kafičev in gostilnic je (predvsem v Santa Cruzu) kar nekaj in posedanje na toplem soncu je prijetno.

v centru Santa Cruzu so drevesa oblečena v kvačkane oblekice

...ampak očitno zadeva še ni končana, ker je kar nekaj tet kvačkalo na klopcah pod drevesi

v jami kaldere je v eni skali bil viden obraz

notranjost jame v kalderi je bila slabo razsvetljena, pa kljub temu dobro videno jezero po katerem se verjetno tudi vozi s čolnom (vsaj tam je bil privezan)

vse njive so obdelane na otoku

otok s špičko? v življenju moraš vedno pogledati/slišati še drugo stran, da uvidiš pravo resnico....

na gornji sliki je videti kot, da je na špički svetilnik a na drugi se lepo vidi, da sta pred svetilnikom še dva majhna otočka/skali

pogled na našo vasico Praia

med vožnjo naletiva na ovire na cesti....pastirček jih je priganjal, da hitreje stopijo a bilo jih je vsaj 30 v čredi ...in večina je začuda imela zelo polne vime ...

zunanje terme...dečva oz. gospa se je kar dolgo nastavljala curku, nič ni bilo videti, da je hladno, prav uživala je :) ; žal so bile danes notranje terme zaprte in nisem videla/občutila kako tople so....

otoček, ki je po obliki kot kit

luknje v hribu kjer so spravljene čolni

27. junij 2017, torek

Vila da Praia, Graciosa

Meni se ne ljubi več z avtom naokoli, Vesna se zapelje v Santa Cruz vrniti avto in do frizerja. Z osebno dostavo nazaj na barko, ki jo strumno izvede brezplačno rentakarovka. Jaz medtem stopim v čendlerijo. Bivši ribič je lani odprl trgovinico, ki jo je pošteno napolnil z robo. Hkrati je postal zastopnik za ogromno firm. Med drugim tudi za Parsun in Johnson pumpo, za kar iščem impeler. Ni problema, le naročiti jih mora iz Lizbone. En teden. No, malo bolje kot v Horti je (kjer za oni moji firmi še slišali niso), ni pa še uporabno. Stranke si ravno ne hodijo po prstih, skoraj eno uro v miru (sama) klepetava. Med drugim komentirava novo marino, ki so jo začeli letos graditi blizu Santa Cruze. Za njegov posel, pove, bo to dobro, za jadrance pa ne. Zaradi plitvega morja, ki sega precej od obale bo marina past, ko bodo na sporedu visoki oceanski valovi.

Popoldne je na sporedu risanje logotipa na steno. Spet jaz šniclam in Vesna grafitira. Še prej sva na plaži (verjetno edini na otoku) pred luko popila in pojedla nekaj malega. Večkrat. Reveži na teh azorskih otokih pijejo vino. Če želiš biti nobel, moraš piti pivo. Tudi jaz si menda enkrat na kvatre lahko privoščim drago pijačo. Točeno pivo sem naročil. Dobim karibsko porcijo. Nisem prepričan, če je bilo dva decilitra. Pritožim se, jasno! Teta mi takoj brez ugovora natoči v velik steklen kozarec, na katerem je vgraviranih 0.3 l, drži pa vsaj pol litra. Hmmm... zaradi davkarije? Še bolj "hmmm" je cena. Flat rate. Eno pivo je en evro, ne glede na količino - naj si bo to karibska ali bavarska mera...

jutranji ulov

urejena peščena plaža v Vila da Praia - ležalniki in senčniki so brezplačni!

v mestu Santa Cruz - parkingi so namenjeni tako za avtomobile kot vprego z oslom ali konjem :)

vila da Praia proti večeru: meditacija domačinov

čik pavza policajev

ptič s koščkom ribe v kljunu

ribiči so metali pri čiščenju ostanke v morje: posledica-pretep med ptiči

na stara leta pa rišemo grafite na stene v pristaniščih :) in puščamo za seboj sledove :) - pravijo jadranci, da je to must to do, ker je traditional!

gaucho ...

Santa Cruz-kjer naj bi bila bodoča marina

zaliv pri Porti Branci

fantič priganja krave

28. junij 2017, sredo

Vila da Praia, Graciosa - Porto das Velas, Sao Jorge

Ribiško lukso zapustiva pod budnim očesom policaja z daljnogledom pred očmi. Ko mu pomahava v slovo, mu je malo nerodno. Hitro pomaha še on in se vrne v pisarno. Nekaj jadranja in nekaj motoriranja je na današnji etapi. S 35 miljami je to tudi najkrajša plovba med azorskimi otoki. Ob dveh popoldan sva privezana v skoraj prazni marini. Še nekaj dni nazaj je bilo nemogoče pristati in barke so se vračale v Horta, danes pa takole. Včeraj jih je izplulo deset in predvčerajšnjim dvanajst, vsi na Terceiro, pove port kapitan. Ufff... Torej naju na naslednji postaji čaka gužva! Do nedelje je tam festival in to bi vsi radi videli. Mi tudi.

Dan se je naredil kot iz pravljice. Na nebu ni oblčka, sonce pripeka. Sprehodi se po Velasu. Zmeniva se za avto za jutri in potem skok na kosilo. Spet sva šokirana. Koperto in potem tuna v pečenem pireju za mene ter lokalna bela riba z maslenim krompirčkom za Vesno, XL kremna rezina zame in zavitek za njo. Pa pol litra vina in oranžada. Ceha? 14 evrov! Oštarija je za otoške razmere nobel, locirana na mestnem trgu. Na Bermudi bi bilo nekaj podobnega (no, fišenčips, ker drugačne ribe angloamerikanci itak ne poznajo) vsaj stotaka, raje več.

Nekaj malenkosti si kupiva in zavijeva na pивce. Kot, da bi bila na Karibih. No, skoraj. Vroče je prav tako in pivo je enakih dimenzij (kam smo to mi prišli?), le cena je z enim evrom za flaško nekajkrat nižja in osebje neigrano prijazno. Ampak jasno, da se po hitrem postopku prestaviva v drug lokal, kjer imajo večje flaš(k)e.

Zvečer je na sporedu žehta in maleraj grafitov na valobran. In po vsem skupaj malo mezice in kino.

prvi pogled na otok Sao Jorge - gor in dol gribčki ...kot naša Dolenjska

pogled z morja na mestece Velas - otok Sao Jorge ima dva glavna mesta :)

na vseh otokih je država postavila brezplačen wifi dostop

marina je skrita pod klifom

uličice polne trgovinic, kavarnic

prometa in prebivalcev je več v tem mestecu kot na Graciosi

na Azorih večkrat najdeš hiše obložene s keramičnimi ploščicami oz. kahlcami po domače :)

danes se je Pico zelo lepo videl-ni imel nobene kape

odbojka ali nogomet na navoženi mivki - gužva, se pozna, da so šolske počitnice in čas dopustov

zelo veliko jih je plavalo in skakalo v morju hm... nisem še zbrala poguma, da bi tudi sama zaplavala v morju...

pa še ena uličica

zvečer pa hitro še en grafit; ker sprejam in sem pozabila rokavice imam roke modre :)

29. junij 2017, četrtek

Porto das Velas, Sao Jorge

Kupiva rentiča. Tokrat je to Opel Corsa s podnapisom turbo. Hej, saj ima skoraj tak motorček kot ga je nekdaj imel Vesnin pižojček. Po dolgem času avtoček, ki je dovolj poskočen, da lahko po 20% klancu (tako je pisalo - ma, mislim, da je bilo na posameznih delih ceste še bolj strmo) v breg vozim v drugi prestavi pri manj kot 2000 obratih. Tudi speljal bi v ta klanec, če bi bila nuja! Po drugi strani pa je tudi dovolj majhen za ozke in ovinkaste otoške ceste - na eni ridi sem moral popravljati kot avtobusar, tako ozka je bila cesta na 180 stopinjskem ovinku. In prepad navzdol, naprej in navzgor. Neprijetno. Otok je namreč praktično na vse strani en sam, nekaj sto metrov visok, klif s planoto in grički na sredini. Občutek daje, kot bi bili pašniki na balkonu na morjem. Ker sva se neštetokrat peljala na morje in nazaj na planoto, ocenjujem, da sva danes naredila vsaj deset višinskih kilometrov. Kot na smučarji v dobrih starih časih. Jasno, da je avto tudi bolj pameten kot jaz. Le to mi ni jasno, kako bi na ridah preko klifov uporabil sofisticiran cruise control, ki je meni sicer zelo ljuba in veliko uporabljana igrača.

Sao Jorge nima kaj veliko za pokazati. Razen generalno lepe divje narave in nekaj čudovitih pogledov na klife, se bistveno ne razlikuje od sosednjih otokov. Še ena bovilandija na sredi in mini lučice z dvigali za čolne ob morju. In peš poti. Teh je povsod veliko in so tudi zelo lepo označene z velikimi opisnimi tablamami vsake toliko časa. Naši planinci bi se imeli (tudi) tukaj česa naučiti. In sprehod po okoli 1000 m visoko ležeči poti z lepimi razgledi ali po vsekani gazi skozi klife zna biti lepo doživetje.

V Calheti je precej nezaščiten luka. Sta pa tam tudi dve jadrnici. Obe pozna še iz Floresa. Posadki sta, no ja, malo posebni in ju očitno ne moti precej hudo rolanje. Tudi pokosiva v Calheti. Tokrat je cena neprimerno višja, celih 19 evrov plačava za oba. Skupaj s pijačo, seveda.

Iz domovine dobim klic, da je moj telefon popravljen. Radostna novica, ki mi naredi problem. Kam ga naročiti? To morava še malo prespati. Druga vesela novica je, da bom nekoč lahko priplul v matično luko. Slovenija je končno dobila morje (morje je po definiciji stoječa voda, povezana z oceani). In upam, da nas bodo sedaj nehali zamenjavati s Slovaško. Dokler smo bili oboji brez morja, je bilo to razumljivo, sedaj pa nič več! Razen, če česa ne vem. Da morda Slovaška ni v arbitraži z Ukrajino...

zapuščen grd betonski svetilnik na rtu Rosais

nešteto tovrstnih planot

Faja Ouvidor =beseda Faja se uporablja pri ravninskih predelih ob gorah ali hribih s strmimi pobočji

Faja da Ribeira

v ozadju Faja Ouvidor tj blizu Norte Grande; strmi hribi/klifi

hiška s praprotnjo (sigurno so jo prinesli iz Nove Zelandije, saj je tam endemična :))..hecam se - polno je te praproti po mnogih otokih sveta

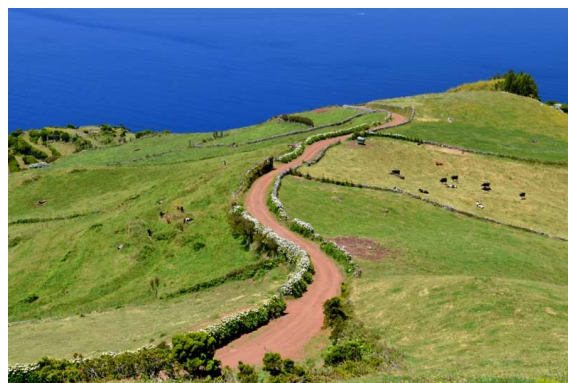
mlin na veter? ne, to je WC, ki je prilagojen tudi za invalide!

Lagoa de Santo Cristo - Sao Jorge - Açores

kontrastne barve cesta v faji Santo Cristo; zemlja je na tem otoku večinoma rdeča

park da caldeira de Santo Cristo

....letališče ima vsak otok; vsaka malo večja vas ima urejeno kopališče-če ni naravno, pa umetni bazen

Picov vrh se dviga iz meglice ...

30. junij 2017, petek

Porto das Velas, Sao Jorge

Dan za počitek in brkljanje po barki. Vesna naredi nekaj žeht, jaz pokrpam UV zaščito na genovi, ona pospravi sprednjo kabino, jaz pošraufam pohištvo, ona sesa, jaz se ukvarjam z vodo. In spet šniclam šablono za grafitiranje. Predvčerajšnjim je veter odnesel eno. Ah, ja... to je že tretjič ista šablona. Letnice lahko izrežem z zavezanimi očmi.

Največja zanimacija, ki izgleda enostavna, je pa vzela kar nekaj časa za razmišljanje in planiranje, je bila določitev marine, kamor naj bo dostavljen popravljen telefon. Končno se odločiva za Ponto Delgado na Sao Miguelu. Tam bomo torej spet kompletna ekipa. Kazenske minute se bodo mojemu telefonu iztekle. Ampak. Ko sediva na kosilu in hočeva nekam poklicati, crknjot še Vesnin super-truper telefon. Ne konektira se več na omrežje. Tako dela le še moj šest let star telefonček. Jasno, da takoj pokličem serviserja in prvi nasvet je, da zamenjam simke. To storim in rezultat je viden takoj. Sedaj ne dela noben telefon več. A-ja-ja-jaaaaah! Ne, da se kmalu v igro vrne kaznovan igralec, še dva sta odšla sedet kazenske minute. In ekipa je že čisto osiromašena, le še wifi in viber-out nam je ostal. No, to je dovolj, da preverimo pri Mobitelu, kaj se gredo. Gredo se igrice "razpad omrežja v roamingu". Ah, ja...

Cene v oštariji so tako nizke, da se res ne splača kuhati doma. Hrana ni ravno biser kulinarike, je pa čisto spodobna in bistveno boljša, kot karkoli na ex angleških otokih. Za koperto, juho, glavno jed, solato, kavo, soft drink in pol litra vina po osebi sva plačala 7 evrov. In to ni domačinska birtija v banana republiki, to je restavracija tipa Ljubljanski dvor v Stari Ljubljani.

pogled na fajó s predogledom na hortenzije :)

renovirani bivši mlin na veter

klifasta obala

slikanje na keramičnih ploščicah

kravice vsepovsod , Pico v ozadju (Pico je najvišji vrh na Portugalskem!)

zapuščeni mlin na veter

vinsko trto je moč videti na večih koncih

Velas ima tudi veliko igrišče, pa tudi sicer je bistveno bolj urejeno od t.i. drugega glavnega mesta Calheta

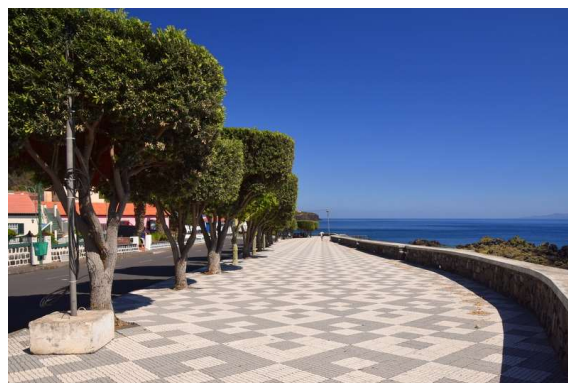
visoki klifi pri Velasu

ulica v Velasu

na nekaterih strehah rastejo celo rože

sprehajalna pot ob obali mesta Velas